

HVĚZDA - MIKY KLOBOUK

D HMI
DO DLANĚ Z NEBE, SPADLA MI HVĚZDA,
G A
ŘEKLA, SPLNÍM TI TVÁ PŘÁNÍ.
ŠTÍPU SE BOLÍ TO TAK ASI SE MI NEZDÁ,
K OČÍM JI ZVEDÁM A DÍVÁM SE NANI.
CHVĚJE SE, BÁZEŇ MÁ, DO MODRA VYBLEDLÁ,
OČIMA TĚKÁ, SLZY MÁ NA KRAJÍČKU.
ODKUD SI PŘIŠLA K NÁM, DECHEM JI ZAHŘÍVÁM,
G A D A
ŘÍKÁM, JEN ZŮSTAŇ NA CHVILIČKU.

SLZY JI OTÍRÁM, NA NI SE USMÍVÁM,
CÍTÍM, ŽE MÁM TROCHU TRÉMU.
SVÁ PŘÁNÍ NEHLEDÁM, HVĚZDY SE JENOM PTÁM,
JAK NAHOŘE BYDLÍ VE VESMÍRU.
JESTLI TAM LIDÉ JSOU, HLAĐÍM JI RUKOU SVOU,
CO ANDĚLÉ, ZDA S LIDMI ŽIJÍ V MÍRU.
HVĚZDA SE USMÍVÁ, NA MĚ SE ZADÍVÁ,
ŘÍKÁ MI, NEZTRÁCEJ SVOJI VÍRU.

NA NEBE JAKO JÁ, JEDNOU SE PODÍVÁŠ,
DUŠE TVÁ DOJDE SVÉHO KLIDU.
ANDĚLÉ UVIDÍŠ, JSOU S TEBOU STÁLE, VÍŠ,
POZNALI TVÉ BOHATSTVÍ I BÍDU.
BRÁNA SE OTVÍRÁ, ZLOST NIKDY NEMÍVÁ,
TEN, KDO HLÍDÁ JI, MÁ V SRCI NÁS VŠECH SÍLU.
LÁSKA VŠE OBJÍMÁ, HUDBA TAM KRÁSNE HRÁ,
STRACH NEMÁ TAM SVOJI DÍLNU.

HVĚZDU PAK POLÍBÍM, NA NEBE VYPUSTÍM,
MÁVÁ MI, TAK KRÁSNÁ JE A ŠŤASTNÁ.
TEĎ UŽ SE NEBOJÍM, SRDCE SE ZAHOJÍ,
MÁ MYSL KLIDNÁ JE A JASNÁ.
VŽDY VEČER VYHLÍŽÍM, ZDALI JI UVIDÍM,
HVĚZDU SVOU, CO DO DLANĚ MI SPADLA.
A POTOM SÁM SI SNÍM, ŽE BUDE DOBŘE VÍM,
CO OD NÍ ZNÁM, TO UŽ NEŘEKNE MI ŽÁDNÁ.